ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. 49.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ.
Διά μῆνας ἓξ » 6.
ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ
Διά μῆνας ἓξ » 7.

Συντάσσεται ὑπὸ Δ. Πανταζῆ καὶ ἐκδίδεται εὐθύνῃ αὐτοῦ. Τιμὴ καταχωρήσεως ἀγγελιῶν λεπτ. 15 ὁ στίχος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγινώσκοντές εἰσι σπουδαῖοι.
(ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ).

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ.

Παρὰ τοῖς Κ. Κ. Διδασκάλοις καὶ τοῖς ἐπιστάταις τῶν Ταχυδρομείων ἀν τῇ ἡμεδαπῇ. Ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῖς Κ. Κ. Ἑλληνικ. Προξένοις καὶ τοῖς ἰδιαιτέροις ἐπιτρόποις τοῦ ἐκδότου.
Πᾶσα δοσοληψία ἐνεργεῖται διὰ τοῦ Κ. Ἰωάννου Αγγελοπούλου Τυπογράφου
Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος κατὰ Σάββατον.

Ἀθήνησι, τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1853.

Ὁ Νομοθέτης Ζάλευκος.

Ζάλευκος ὁ περιώνυμος νομοθέτης των Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν λέγουσιν ὅτι ἦν τὸ πρῶτον δοῦλος ποιμένος ἔργα ἐκτελῶν, καὶ ἀπελευθερώθη αἱρεθεὶς νομοθέτης ἐκ διαταγῆς χρησμοῦ, ἀπαγγείλας ἀρίστους τινὰς νόμους κοινοποιηθέντες αὐτῷ, ὡς ἔλεγεν, ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς (Σουΐδ. ἐν Α. Σχολ. εἰς Πίνδ. Ὀλυμ. 10. 17.). Ὁ δὲ Διόδωρος λέγει ὅτι ἦν εὐγενὴς καὶ κατα παιδείαν τεθαυμασμένος, πλὴν ὀνομάζων αὐτὸν μαθητὴν τοῦ Πυθαγόρου σφάλλει χρονολογικῶς (παράβλ. Σουΐδ. ἐν Α. Seneca ἐπιστ. 90. Διογ. Λαέρτ. Η. 16. Ἰάμβλιχ. 7. 24. 27 30. ἴδ. καὶ Bentley Phalaris σελ. 334. ἑπ.) Συνέβη ἄρα εἰς τὸν Ζάλευκον ὅ,τι καὶ εἰς Νουμᾶν τὸν Πομπίλιον. Ὁ Σουΐδας λέγει ἔτι ὅτι γενέτειρα πόλις τοῦ Ζαλεύκου ἦν οἱ Θούριοι. Ὁ Τίμαιος, θρασὺς μᾶλλον ἢ κριτικὸς, ἀρνεῖται ὅλως τὴν ὕπαρξιν τοῦ Ζαλεύκου (Cic. de Leg. ii. 6. ad Att. vi. i. παραβλ. Ἀριστοτέλ. πολιτ. Β. 10. Κλημ. Αλεξ. Στρωμ. Α. σελ. 352). Τὴν νομοθεσίαν τοῦ Ζαλεύκου θέτει ὁ Εὐσέβειος (χρον. 1356, Ὀλ. 30. 1) τῷ 660 π. Χ. (παραβλ. Bentley ἀνωτ. Weesaliug. εἰς Διόδ. ΙΒ Clinton Fasti Hellenici τομ. 1. ἔτει 660). Οἱ νόμοι τοῦ Ζαλεύκου λέγουσιν ὅτι ἦσαν ἡ πρώτη γραπτὴ συλλογὴ τοιούτων παρ' Ἕλλησι (Στραβ. Σ. 259 Κλημ. Αλεξ. Στρωμ. Α. 309)· δὲν ὑπάρχει δὲ ἀφορμὴ ἵνα ὑποθέσωμεν ὅτι Ἕλληνες ἐννοοῦνται ἐνταῦθα περιωρισμένως οἱ ἐν Ἰταλίᾳ μόνον οἰκοῦντες (Φωτ. Βιβλ. Ἑλλ. τομ. Β. σελ. 2 σημ. 2.). Κατὰ τὸν παρὰ Στράβωνι Ἔφορον (Σ. σελ. 260.) οἱ νόμοι τοῦ Ζαλεύκου ἐθεμελιοῦντο ἐπὶ τῶν νομίμων τῆς Κρήτης, τῆς Σπάρτης καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου· ἦσαν δέ αὐστηροὶ γενικῶς, ἀλλὰ καὶ τοιοῦτοι ὄντες ἐτηρήθησαν ἐπὶ μακρὸν ὑπὸ τῶν Λοκρῶν, ἐπαινουμένων διὰ τὸ πρὸς αὐτοὺς σέβας αὐτῶν (Πίνδ. Ολ. Ι. 17. Νέμει γαρ ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν Ζεφυρίων. παραβλ. Πλατ. Τιμ. σελ. 20). Ἡ ἐκ τοῦ Ἀριστοτέλους μαρτυρία, μνημονευομένη ὑπὸ τοῦ Σχολιαστοῦ τοῦ Πινδάρου (ἀνωτ.), δείκνυσιν ὅτι ἐμφύλιος ταραχὴ παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς νομοθεσίας τοῦ Ζαλεύκου. Τῶν νόμων τούτων ἴδιον ἦν ὁ ὁρισμὸς τῶν ποινῶν ἐφ' ἑκάστοις ἀδικημασιν, ὅπερ φαίνεται νεωτερισμὸς περὶ τὴν νομοθεσίαν, ἐπειδὴ τέως εἰς ἄλλας πολιτείας αἱ ποιναὶ ὡρίζοντο ἤτοι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἐθίμων ἢ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐν ᾧ ἐδικάζετο ὁ παραβάτης· Στράβ. ΣΤ. 260.). Ὁ Στοβαῖος (λογ. ΜΔ. 20, 21 παραβλ. καὶ Διόδ. ΙΒ. 20 κλ.) φέρει τὸν πρόλογον ἢ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ζαλεύκου εἰς τοὺς νόμους αὐτοῦ καὶ διαφόρους διατάξεις, (καὶ ὁ Κικέρων λέγει ὅτι εἶδε πρόλογον τοιοῦτον, Leg, ii. 6,). Ἡ γνησιότης ὅμως αὐτοῦ θεωρεῖται λίαν ὕποπτος. Ὅπως δὲ παρουσιάζονται νυν εἰσὶ πάντως νεώτερον κατασκεύασμα (Bentley ἀνωτ.)

Τὸ παρὰ Διοδώρῳ (ΙΒ. 20) προοίμιον τῆς ὅλης νομοθεσίας τοῦ Ζαλεύκου ἔχει ὡς ἑξῆς. « Δεῖ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει πάντων πρώτων ὑπολαβεῖν καὶ πεπεῖσθαι θεοὺς εἶναι, καὶ ταῖς διανοίαις ἐπισκοπεῖν τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν διακόσμησιν καὶ τάξιν κρίνειν, οὐ τύχης οὐδ' ἀνθρώπων εἶναι ταῦτα τὰ κατασκευάσματα· σέβεσθαί τε τοὺς θεοὺς, ὡς πάντων τῶν ἐν βίῳ καλῶν καὶ ἀγαθῶν αἰτίους ὄντας τοῖς ἀνθρώποις· ἔχειν δὲ καὶ ψυχὴν καθαρὰν πάσης κακίας, ὡς τῶν θεῶν το χαιρόντων ταῖς τῶν πονηρῶν θυσίαις τε καὶ δαπάναις, ἀλλὰ ταῖς ὑῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν δικαίαις τε καὶ καλαῖς ἐπιτηδεύσεσι.» Ἴσως τῶν νῦν φερομένων διατάξεων τινὲς εἰσι γνήσιαι, ἀλλ' ὁ πρόλογος καὶ ἡ τῶν νόμων συλλογὴ ὡς ὅλον εἶναι ἀναντιῤῥήτως νόθα. Ἐξ ἄλλων μαρτυριῶν ἐν τοσούτῳ διορῶμεν ὀλίγα τινα τῆς Ζαλευκείου Νομοθεσίας, οἷον περὶ ἰδιοκτησίας, (Στααβ. ΣΤ. 398) περὶ χρεῶν, (Ζηνοβ. παροιμ. Ε. 4.). Παρὰ τοῖς Λοκροῖς ἀπηγορεύετο ἡ ἄνευ ἀπολύτου καὶ φανερᾶς ἀνάγκης ἀπαλλοτρίωσις τῆς οὐσίας (Ἀριστοτελ. πολιτ. Β. 4. §. 4.). Τῶν δὲ μοιχείας ἐνόχων ἐξεκόπτοντο οἱ ὀφθαλμοί (Αἰλ. π. ἱστ. ΙΓ. 23. Vall. Max. v. 5. § 3.). Οἱ συγγραφεῖς οὗτοι ἀφηγοῦνται τὸ τὸ ἑξῆς περὶ τοῦ ὑποπεσόντος εἰς τὴν ποινὴν ταύτην υἱοῦ τοῦ Ζαλεύκου ἱστόρημα, ὅτι « ἵνα μὴ διαφθαρῇ τὸ ἅπαξ κεκυρωμένον, ὑπέμεινεν αὐτὸς ὁ εἰσηγησάμενος, ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου τῶν τοῦ παιδὸς ὀφθαλμῶν ἀντιδοῦναι τὸν ἑαυτοῦ, ἵνα μὴ ὁ νεανίσκος τυφλωθῇ τελέως. »

Γνήσιος θεωρεῖται ἔτι καὶ ὁ ἀποδιδόμενος τῷ Ζαλεύκῳ νόμος, ὁ κωλύων τὴν εἰς ξένην γῆν μετοικεσιαν (Στοβ. ἀνωτ.). Ὡσαύτως καὶ ἕτερος κολάζων τὴν σπουδὴν τοῦ περὶ τὰ νενομισμένα νεωτερίζειν· ἀμφιβάλλεται ὅμως ἂν ὁ περὶ τούτου νόμος ἦν ὁ ὑπὸ τοῦ Στοβαίου μνημονευόμενος.

Ὁ Διόδωρος ἀποδίδει τὸν αὐτὸν εἰς Χαρώνδαν τὸν τῆς Κατάνης κλ. νομοθέτην (ΙΒ. 17.) λέγων. « Τὸν γοῦν Χαρώνδαν, φησὶ, παραδοξότατον νενομοθετηκέναι περὶ τῆς διορθώσεως τῶν νομων· ὁρῶντα γὰρ αὐτὸν ἐν ταῖς πλείσταις πόλεσι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐπιχειρούντων ἐπανορθοῦν τοὺς νόμους, λυμαινομένους μὲν τὰς προϋπαρχούσας νομοθεσίας, εἰς στάσεις δὲ τὰ πλήθη προσαγομένους, ἴδιόν τι καὶ παντελῶς ἐξηλλαγμενον νομοθετῆσαι. Προσέταξε γὰρ τὸν βουλόμενον διορθῶσαί τινα νόμον, ὅταν ποιῆται τὴν περὶ διορθώσεως συμβουλίαν, τὸν ἑαυτοῦ τραχηλον εἰς βρόχον ἐντιθέντα, καὶ μένειν ἄχρις ἂν ὅτου τὴν κρίσιν ὁ δῆμος περὶ τοῦ διορθουμένου νόμου ποιήσηται· κἂν μὲν ἡ ἐκκλησία προσδέξητε τὸν ὕστερον γραφόμενον, ἀπολύεσθαι τὸν εἰσηγησάμενον· ἐὰν δὲ ἄκυρον ποιήσηται τὴν διόρθωσιν, παραχρῆμα θνήσκειν ὑπὸ τοῦ βρόχου σφιγγόμενον. »

Ὁ Ζάλευκος ἐνομοθέτησεν ἔτι διάφορα περὶ τῆς πολιτείας· τούτων δὲ ἦν καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ πίνειν ἄκρατον οἶνον (τοὺς νοσοῦντας) (Αἰλ. π. ἱστορ. Β. 37 Ἀθην. Ι. 429). Ὁ Σουΐδας λέγει ὅτι Ζάλευκος ἀπέθανεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος αὐτοῦ μαχόμενος. Ὁ δὲ Εὐστάθιος (εἰς Ἰλ. Α. 62) ἀναφέρει εἰς τοῦτον τὸ ἱστόρημα ὅτι, ὑπάρχοντος νόμου ὑπ' αὐτοῦ τεθέντος καὶ ἀπαγορεύοντος ἐπὶ ποινῇ θανάτου το εἰσέρχεσθαι ἐνόπλως εἰς τὸ βουλευτήριον, ὁ Ζάλευκος παρέβη τοῦτον, ἐν δεινῇ τινι περιστάσει πολέμου· γενομένης δὲ αὐτῷ παρατηρήσεως ὑπό τινος τῶν παρόντων περὶ τούτου, ὁ νομοθέτης ἔπεσε κατὰ τοῦ ξίφους αὐτοῦ εἰπὼν ὅτι ἐφαρμόζει αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν τὴν ποινὴν ταύτην χάριν τοῦ νόμου. Ἄλλοι δὲ συγγραφεῖς (Διόδ. ΙΒ. 19 Val. Max. vi. 5. §. 4.) διηγοῦνται τὰ αὐτὰ περὶ τοῦ Χαρώνδου, ἢ τοῦ Διοκλέους.

Ἀπελεύθεροι.

Πολλάκις ἐν Ἀθήναις ἐχάριζον εἰς τοὺς ἑαυτῶν δούλους τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν ἢ συνεχώρουν αὐτοῖς νὰ ἐξαγοράσωσιν αὐτὴν· ὁ δὲ τὴν αὐτοῦ ἐλευθερίαν οὕτω λαμβάνων ὠνομάζετο ἀπελεύθερος, καὶ τὸ πραγμα αὐτὸ ἀπελευθερία. (Δημ. Φορμ. σελ. 948). Δὲν ἦσαν βέβαιον ἂν οἱ χωρὶς οἰκοῦντες λεγόμενοι (Δημ. Φιλιππ. Δ. σελ. 50) ἦσαν ὡσαύτως ἀπελεύθεροι, ὡς οἱ γραμματικοὶ βεβαιοῦσιν, ἢ δοῦλοι ζῶντες κεχωρισμένοι τῆς δεσποτικῆς οἰκίας. Ἡ φράσις ἐν τοσούτῳ τοῦ Δημοσθένους (Εὐεργ. Δεσπ. 1161) «χωρὶς ᾤκει» σημαίνει προδήλως ἀπηλευθερώθη. Ὁ ἀπελευθερωθεὶς δοῦλος μετέβαινεν εἰς τὴν τάξιν τῶν μετοίκων καὶ ἐπλήρονεν ὡς τοιοῦτος οὐχὶ μόνον τὸ μετοίκιον ἀλλὰ καὶ τριώβολον ἔτι πρὸς αὐτό. Τὸ δὲ τριώβολον τοῦτο ἦτο πιθανῶς ὁ φόρος ὃν ἔδιδον οἱ δεσπόται εἰς τὴν πολιτείαν δι' ἕκαστον δοῦλον αὐτῶν· ἐδίδετο δ' ἔπειτα παρὰ τοῦ ἀπελευθέρου πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς πολιτείας, δι' ἕκαστον ἀπελευθερούμενον δοῦλον ζημιουμένην ἄλλως (Boech, Δημοσ, Οικ. Αθ. II. 48). Διὰ τῆς ἀπελευθερώσεως δὲν διεῤῥήγνυτο ἡ πρὸς τὸν πρώην δεσπότην σχέσις τοῦ ἐλευθερουμένου

δούλου αὐτοῦ, διότι εἶχεν αὐτὸν διὰ βίου *προστάτην* καὶ ἐξεπλήρου ὑποχρεώσεις τινας πρὸς αὐτόν· ὁποῖαι ἦσαν αἱ ὑποχρεώσεις αὗται, ἐκτὸς τοῦ τῆς προστασίας δικαιώματος καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτοῦ, εἶναι ἄγνωστον, ἂν καὶ φαίνεται ὅτι ὡρίζοντο αὗται διὰ νόμου (Meyer. καὶ Shoeman. Att. proc. p. 473. κλ. Petit. Legg. Att ii. 6. σελ. 261. παραβλ. καὶ Πλατ. περὶ νομ. ΙΑ. σελ. 915.) ἄγνωστον εἶναι προσέτι ἂν αἱ πρὸς τὸν δεσπότην τοῦ ἀπελευθέρου αὐτοῦ σχέσεις καὶ ὑποχρεώσεις μετέβαινον κληρονομικῷ λόγῳ καὶ εἰς τὰ τέκνα τοῦ πρώτου. Ὅτι δὲ ὁ δεσπότης, ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ ἀπελευθέρου αὐτοῦ εἶχε δικαιώματά τινα ἐπὶ τῆς περιουσίας τούτου γίνεται δῆλον ἐκ τοῦ Ἰσαίου (περὶ Νικοστρ. κλήρου κεφ. 9. Πρρ. πρὸς Ἀλεξ. Α. 16. παραβλ. Bunsen de Jur. hered. Att, σελ. 51) Ὁσάκις ἀπελεύθερός τις παρέβαινε τὰς πρὸς τὸν πρῴην Κύριον αὐτοῦ ὑποχρεώσεις καταδιώκετο διὰ τῆς ἀποστασίου λεγομένης δίκης.

Καὶ οἱ Σπαρτιᾶται ὁμοίως ἐχάριζον ἐλευθερίαν εἰς τοὺς ἑαυτῶν δούλους ἐνίοτε, ἀλλὰ μέχρι τίνος βαθμοῦ μετελάμβανον οὗτοι τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας; εἶναι ἄγνωστον· ὅτι δὲ δὲν ἐλάμβανόν ποτε πλήρη σπαρτιατικὴν ἐλευθερίαν ἀναφέρεται ῥητῶς παρὰ Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου (λογ. λζ. σελ. 448. Β.). Ὁ Muller ὅμως (Δωρ. Γ. 3. §. 5.) εἶναι γνώμης ὅτι οἱ τῶν σπαρτιατῶν ἀπελεύθεροι, ἀρ' οὗ διέβαινον βαθμούς τινας ἐλευθερίας ἠδύναντο ἐπὶ τέλους νὰ λάβωσι πλήρη αὐτήν, πλὴν ἡ γνώμη αὕτη εἶναι πολὺ ἀμφίβολος. Συχνὰ μετεχειρίζοντο τοὺς ἐν Σπάρτῃ ἀπελεθέρους εἰς τὸν στρατὸν καὶ εἰς τὸν στόλον καὶ ὠνομάζοντο κατὰ τὸν παρ' Ἀθηναίῳ Μύρωνα (Αθ. ς. σελ. 271.) ἀρέται, ἀδέσποτοι, ἐρυκτῆρες, δεσποσιονᾶται καὶ νεοδαμώδεις.

Περὶ Κίνας.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Α. Σ. Β. (Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 48.)

Ὁ ἐθνικὸς τῶν Κινέζων χαρακτὴρ παριστᾷ τοσοῦτον διαφέροντα τύπον, ὥστε ἀμέσως ἀναγνωρίζει τις τὴν μεγάλην ἐπενέργειαν, ἣν ἔσχεν ἐπ' αὐτῶν ἡ ἀπομεμονωμένη θέσις τοῦ κράτους των. Οἱ Κινέζοι ἔχουσι τὸ πρόσωπον πλατὺ, τοὺς ὀφθαλμοὺς δὲ, το στόμα καὶ τὴν ῥῖνα μικρά· ὥστε ἐκτὸς τῶν πολὺ ἐξεχόντων μήλων τῶν παρειῶν αὐτῶν, οὐδὲν φαίνεται ἐκπρέπον εἰς τὴν φυσιογνωμίαν των. Οὐδέποτε δύναται τις κάλλιον νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἁρμονικὴν τῶν χαρακτήρων συνάφειαν καὶ τὴν ὅλως εὐάρεστον τελειότητα εὐσωπατικοῦ προσώπου, ἢ ὅταν προσεκτικῶς θεωρήσῃ Κινέζον. Ἡ ἐνδελέχεια, ἡ εὐγένεια, τὸ φιλήσυχον καὶ ἡ γλυκύτης εἰσὶ διακεκριμένα συστατικὰ τοῦ χαρακτήρος τοῦ ἔθνους τούτου. Παρ' αὐτῷ τὰ ἱερώτατα τῶν αἰσθημάτων εἰσὶ τὸ υἱικὸν φίλτρον καὶ ἡ πρὸς τὸν ἡγεμόνα πίστις. Ἀλλ' ἡ σπατάλη, ἡ οἰνοφλυγία, μεγάλη πρὸς τὸ ἀπατᾶν ῥοπὴ καὶ εἰς τὸς τοῦ ἐμπορίου καὶ εἰς τὰς ἰδιαιτέρας τοῦ καθημερινοῦ βίου σχέσεις, ἡ δειλία, ἡ εὐκαμψία, ἀφόρητος ἐθνικὴ ἀλαζονία, ἐπίμονος ἀφοσίωσις εἰς τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα, ἀπόλυτος ἀναλγησία πρὸς τὰ τῶν ἄλλων παθήματα, φιλέκδικον καὶ ἄκρα πλεονεξία, εἰσὶ σκιαὶ περὶ τὰς διαγραφείσας καλὰς αὐτῶν ἰδιότητας. Αἱ ἐμφυτοι δὲ διαθέσεις τῶν Κινέζων διὰ τὰ χειροποίητα ἔργα, αἱ γνώσεις καὶ αἱ γνῶμαι αὐτῶν εἰσὶν εἰσέτι ὁποῖαι καὶ πρὸ αἰώνων ἦσαν.

Ὡς ἐν ἁπάσῃ τῇ Ἀνατολῇ οὕτω καὶ ἐν τῇ Κίνᾳ ἡ πληθὺς τῶν γυναικῶν ὑπάρχει πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων· ἀλλὰ τὸ ὡραῖον φύλλον εὑρίσκεται ἐν αὐτῇ εἰς μεγάλην ταπεινότητα· ἀλλ' ἅμως μᾶλλον ἐλεύθερον, ἢ ἐν τῇ λοιπῇ Ἀνατολῇ. Οἱ μεγάλοι δεσπόται κατακλείουσι τὰς γυναῖκάς των, οὗται δὲ διαγρονίζουσι κοσκούμεναι, καπνίζουσαι, κεντῶσαι, ὑφαίνουσαι σηρικὰ ὑφάσματα καὶ ἀνατρέφουσι τὰ θυγατέρας των. Αἱ τῶν πτωχῶν γυναῖκες, περιέρχονται μὲν ἐλευθέρως, ἀλλ' εἰσὶ καὶ καταδεδικασμέναι εἰς δεινοτέρας ἐργασίας, ὁ δὲ κατ' οἶκον βίος εἶναι γενικῶς βαρὺς καὶ ἐπαχθής. Ἐκτὸς τοῦ οἰκογενειακοῦ ὀνόματος λαμβάνουσι οἱ υἱοὶ τῶν Κινέζων ἐπώνυμον ἐκ τοῦ σχολείου, ἐφ' ὅσον χρόνον σπουδάζουσι, καὶ ἕτερον κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ γάμου των· ἑκάστοτε δὲ λαμβάνουσι καὶ βαθμόν τινα ἐπὶ πλέον. Τὸ κοινωνικὸν ἦθος τῶν Κινέζων εἶναι ταχυκίνητον καὶ εἰς ἄκρον φιλοφρονητικόν. Ἡ εὐπρέπεια δὲ παρ' αὐτοῖς συνίσταται εἰς κάμψεις τινὰς τοῦ σώματος καὶ μορφασμοὺς· συνήθεις αὐτοῖς διασκεδάσεις καὶ ψυχαγωγίαι εἰσὶ τὰ χαρτοπαίγνια, τὸ ζατρίκιον καὶ ἡ κυβεία, ἔτι δὲ ἡ διὰ στοιχημάτων ἀλεκτρυονομαχία καὶ ἀκριδομαχία· ἑορτὰς ἄγουσιν ὀλιγίστας· ἡ καθ' ἑβδομάδας δὲ διαίρεσις τοῦ χρόνου εἶναι ἄγνωστος παρ' αὐτοῖς. Εἰς ὅλας τὰς σχέσεις τοῦ βίου, καὶ εἰς αὐτὰς ἔτι τὰς κηδείας ἐπικρατεῖ ὡρισμένη ἐθιμοταξία· ἀποθανόντος τινὸς οἱ ἐπιζῶντες λευχειμονοῦσιν ἐπὶ τρία ἔτη ὡς σημεῖον πένθους διὰ τὸν τεθνεῶτα Ἡ ἐκπρεπὴς πολυσαρκία ἐκτιμᾶται ἐν Κίνᾳ πολύ, θεωρεῖται δὲ ὡραιότης τὸ ἔχειν μικρὰς χεῖρας καὶ μικροὺς πόδας, καὶ καταφεύγουσιν εἰς δίαια μέσα, ὅπως ἐμποδίσωσι τὴν τῶν ποδῶν αὔξησιν. Οἱ μακροὶ ὄνυχές εἰσι χαρακτηριστικά, δι' ὧν διακρίνουσι τὰ εἰς τὰς πλουσίας καὶ διακεκριμένας κλάσεις ἀνήκοντα ἄτομα. Οἱ ἄνδρες κείρονται τὴν κεφαλὴν, ἐκτὸς μόνον μέρους τινὸς, ἐξ οὗ ποιοῦσι δόστρυχον, οὗτινος τὸ μῆκος καὶ ἡ πυκνότης εἶναι ἀντικείμενον πολυτελείας. Οἱ δόστρυχοι τῶν γυναικῶν πλέκονται μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας καὶ περικοσμοῦνται δι' ἀνθέων, καρφίδων ποικίλων, καὶ χρυσαλλίδων. Τὰ ἐνδύματα αὐτῶν δὲν ὑπείκουσιν οὐδόλως εἰς συμμέτρον, καθόσον πρὸ πλείστων ἤδη ἐτῶν οὐδεμία ἐπ' αὐτῶν ἔγένετο τροποποίησις. Τὰ πρὸς τοῦτο συνήθη ὑφάσματα εἰσὶ κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἀτόμων βαμβάκινα ἢ σηρικά, ὡσαύτως ἐριουργῆ ἢ ἐκ Ναγκίνης (α)· τὸν χειμῶνα ἐπικαλύπτουσιν αὐτὰ διφθέραις, μᾶλλον ἢ ἧττον πολυτίμοις. Τὸ κυανοῦν, τὸ ὠοειδὲς ἢ τὸ μέλαν εἰσὶ τὰ μᾶλλον διὰ τὰ ἐνδύματα τῶν ἀνδρῶν συνήθη χρώματα, τὸ δὲ πράσινον καὶ τὸ ῥοδοειδὲς διὰ τὰ τῶν γυναικῶν· τὸ δὲ κιτρινόχροα ἐνδύματα φέρειν εἶναι προνόμιον μόνον τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Τὸ σχῆμα τῶν γυναικείων ἐνδυμάτων ὀλίγον διαφέρει τῶν ἀνδρικῶν. Φέρουσιν ἄνωθεν πλατείας περισκελίδας, μακρὸν καὶ πλατὺ ἐπιχιτώνιον, διανοῖγον δεξιᾷ τοῦ στήθους καὶ ἐπ' αὐτῶν στενώτατόν τι ἔνδυμα βραχύτερον. Οἱ ἄνδρες φέρουσι πίλους ἐκ πλέγματος ψάθης ἢ καλάμων τοῦ Bambou, κωνικοῦ σχήματος· αἱ δὲ γυναῖκες ἔχουσι πάντοτε ἀσκεπῆ τὴν κεφαλήν. Ζώνη, ἐξ ἧς κρέμαται ῥιπίδιον, ἀκινάκης ἢ μέγα τι ξίφος, καὶ μικραὶ ἐλεφάντινοι ῥάβδοι ἀντὶ περονῶν, συμπληροῦσι τὸν Κινεζικὸν ἱματισμόν.

Οἱ τῶν νήσων κάτοικοι ἀποτελοῦσιν ἰδιαίτερον λαόν. Ἡ τῆς Φορμόζης κατοικεῖται ὑπὸ φυλῶν ἥκιστα εἰσέτι γνωστῶν, μαλλιακοῦ φύλου, ὑπομέλανος χρώματος, ὡς οἱ Ἰαβαναῖοι, ἀλλ' ὅλως χαρακτῆρας Κινεζικοῦ προσώπου ἔχουσῶν· λαλεῖ δὲ ἑκάστη τῶν φυλῶν τούτων ἰδίαν γλῶσσαν, καὶ ζῶσιν ἅπασαι ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει, τρεφόμεναι ἐξ ὀρύζης καὶ ἡμιέφθου ἄγρας. Οἱ τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν κάτοικοι εἰσὶ γυμνοὶ, ἐκτὸς μόνον μικροῦ τινος ἐμπροσθέματος· ἀλλὰ ψευδῶς παριστῶνται ὡς ἀνθρωποφάγοι. Οἱ τῶν ἀρκτῴων μερῶν φέρουσιν ἐρεστρίδας ἄνευ χειρίδων ἐκ δέρματος ἐλάφου, καὶ πίλόν τινα εἰς ὀξὺ μειούμενον καὶ ἐκ φύλλων φοίνικος κατεσκευασμένον, καὶ πτεροῖς φασιανοῦ κεκοσμημένον. Βάφουσι μελανοὺς τοὺς ὀδόντας των, στιγματίζουσι τὸ σῶμά των καὶ περικοσμοῦνται δι' ὀστρακοδερμάτων καὶ λίθων κεχρωματισμένων. Ἐνταῦθα, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς στερεᾶς, ἡ φυσικὴ καὶ ἠθικὴ ἀπομόνωσις, ἐν ᾗ οἱ λαοὶ οὗτοι ζῶσι, παρήγαγε τὰ αὐτὰ τοῖς ἀρχαίοις Αἰγυπτίοις φαινόμενα, τὴν καταρρόνησιν δηλ. παντὸς νεωτερισμοῦ καὶ τὴν εἰς τὰς παραδόσεις ἐντελῆ ἀφοσίωσιν. Ἡ ἐξουσία μόνον μέσον τοῦ κυβερνᾶν γνωρίζει τὴν ἐκ bambou ῥάβδον, ἕνεκα δὲ τῆς ἐλλείψεως προστατευτικοῦ νόμου διεγείρεται ὁ λαὸς εἰς συνεχεῖς στάσεις. Εἰ καὶ τὸ πρὸς τοὺς γέροντας σέβας εἶναι νόμος γενικῶς τηρούμενος, ἀλλ' ὅμως συχνάκις βλέπει τις τοὺς πατέρας ἐκθέτοντας τὰ τέκνα των, θορᾶ συνήθως κυνῶν καὶ χοίρων καθιστάμενα. Ἐν Πεκίνῳ μόνον ἐνέα σχεδὸν χιλιάδες βρέφη, λέγεται, ἀπόλλυνται οὕτω κατ' ἐνιαυτόν. Ὡσαύτως δὲ πνίγουσι τὰς θυγατέρας των ἅμα τῇ γεννήσει αὐτῶν, καὶ πολλάκις γίνονται τῆς διαφθορᾶς αὐτῶν παραίτιοι. Οἱ Κινέζοι ἴσως εἶναι ὁ ἀπληστότερος χρημάτων λαὸς τῆς γῆς, οὐδὲν μέσον πρὸς ἀπόλαυσιν τούτων παραλείπων· ὅθεν συχνὰ ἀπαντῶνται ἐπαῖται, προσπαθοῦντες νὰ διεγείρωσι τὴν συμπάθειαν τῶν παρεστώτων, θέοντες καίοντας ἄνθρακας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.

(ἀκολουθεῖ.)

(α) Ὑφασμα κατασκευαζόμενον εἰς ὁμώνυμον πόλιν τῆς Κίνας, κατὰ μίμησιν δὲ καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην. Σ. Μ.

Ὅροι καταστατικοὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὀρφανοτροφείου ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χατζῆ Κώνστα.

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 48.)

Χειραγωγούμενοι προσέτι ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ 4 ἄρθρου τῆς αὐτῆς διαθήκης, τοῦ περιέχοντος ὅλην τὴν τάξιν τῆς ἐν τῇ πόλει Μεσολογγίου ἀνεγέρσεως κοινοῦ νοσοκομείου ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γεωργίου καὶ Ἀναστασίου Χατζῆ Κώνστα, τοῦ προσδιορίζοντος καὶ ἐξασφαλίζοντος τὸ συντηρητικὸν κεφάλαιον τοῦ καταστήματος, συνελθόντες μετὰ τοῦ Κυρίου Ἰωάννου Γεωργίου Χατζῆ Κώνστα, καὶ συσκεφθέντες ἀπεφασίσαμεν τὰ ἀκόλουθα.

Πράξις καὶ ἀπόφασις τῶν Ἐπιτρόπων τῇ συνεναίσει καὶ τοῦ κυρίου Ἰωάννου Χατζῆ Κώστα.

Κάμνοντες χρῆσιν τῆς παρεχομένης ἡμῖν παρὰ τοῦ διαθέτου πληρεξουσιότητος, καὶ προτιμῶντες τὴν φίλην ἡμῖν Ἑλλάδα ἀποφασίζομεν ὁμογνωμόνως.

1) Νὰ ἀνεγείρωμεν ἐντὸς τοῦ δήμου τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἓν Ὀρφανοτροφικὸν κατάστημα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χ. Κώστα, πρὸς περίθαλψιν καὶ διατροφὴν πτωχῶν καὶ ἀπόρων παίδων, ἅτινα νὰ σπουδάζουν εἰς αὐτὸ τὰ στοιχειώδη μαθήματα καὶ νὰ γίνωνται ἐγκρατεῖς τῶν μᾶλλον καταλληλοτέρων εἰς τὰς ἀναγκας τῆς Ἑλλάδος τεχνῶν.

2) Νὰ ζητήσωμεν διὰ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως παρὰ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηνῶν δωρεὰν τὴν παραχώρησιν καταλλήλου γηπέδου διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ καταστήματος.

3) Νὰ προσδιορίσωμεν διὰ τὴν οἰκοδομὴν, ἥτις θέλει γίνει λιθόκτιστος, ἀργυρᾶ ῥούβλια δέκα χιλιάδας.

4) Νὰ ληφθῇ διὰ τοῦ ἐπιλοίπου ποσοῦ τοῦ περισσεύματος (τριάκοντα τριῶν χιλ. περίπου ῥουβλίων ἀργυρῶν) ἀνάλογος ἀριθμὸς μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐν Ἀθήναις ὀρφανοτροφείου τοῦ Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χατζῆ Κώνστα.

5) Νὰ καθιερετύσωμεν διὰ τοῦ ἀνήκοντος ὑπουργείου τὴν αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὅπως εὐδοκήσῃ νὰ δεχθῇ διὰ παντὸς ὑπὸ τὴν Βασιλικήν του προστασίαν καὶ κηδεμονίαν τὸ κατάστημα τοῦ Ὀρφανοτροφείου, καὶ νὰ περιβάλῃ μὲ τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ ἔγκρισιν τοὺς ἑπομένους θεμελιώδεις ὅρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἀπεφασίσαμεν τὴν ἐγκαθίδρυσίν του

Α. Τὸ ὀρφανοτροφεῖον καὶ τοι παρ' ἡμῶν εἰδικῶς ἀφιερούμενον εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηνῶν, θέλει ὑπάγεσθαι ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐποπτείαν, καὶ τὴν πατρικὴν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως πρόνοιαν.

Β Βὶς τὴν ἐτησίαν δαπάνην τῆς διατηρήσεώς του θέλουν χρησιμεύσει μόνον τὰ ἐτήσια αὐτοῦ εἰσοδήματα, τὰ δὲ κεφάλαια θέλουν διατηρεῖσθαι διὰ παντὸς ἄθικτα καὶ ἀναπαλλοτρίωτα.

Γ'. Οἱ τίτλοι τῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῶν ληφθησομένων διὰ τοῦ ἀνωτέρου ὑπολοίπου κεφαλαίου τοῦ περισσύματος (ὑπὲρ τὰς τριάκοντα τρεῖς χιλιάδας ἀργυρῶν ῥουβλίων) θέλουν φυλάττεσθαι ἐν τῷ ὀρφανοτροφείῳ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ εὐθύνην τοῦ διοικητικοῦ αὐτοῦ συμβουλίου.

Δ. Ἐπειδὴ ὁ προσδιορισμὸς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἶναι διὰ εἰκοσιπέντε ἔτη, μετὰ τὴν ἔκτνευσιν τῶν ὁποίων ἐνδεχόμενον ν' ἀνανεωθῇ ἢ νὰ διαλυθῇ, προνοοῦντες ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τοῦ συντηρητικοῦ κεφαλαίου τοῦ ὀρφανοτροφείου διορίζομεν τὰ ἀκόλουθα. Ἐὰν μετὰ τὴν προθεσμίαν ἡ Τράπεζα ἀνανεώσῃ τὸν σχηματισμόν της, ἢ ἀντ' αὐτῆς συστηθῇ ἄρτιος ἄλλο παρόμοιον ἀσφαλὲς κατάστημα, τὸ κεφάλαιον τοῦ Ὀρφανοτροφείου μένει εἰς μετοχὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους· ἂν δὲ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Τραπέζης ἄλλο κατάστημα βάσιμον δὲν σχηματισθῇ, τότε δ' ἀποφάσει τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τῇ συνδρομῇ τῆς Β. Κυβερνήσεως, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Ὀρφανοτροφείου ὑποχρεοῦται νὰ μεταφέρῃ τὰ ἀνωτέρω κεφάλαια εἰς τὴν ἐνταῦθα Τράπεζαν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὀρφανοτροφείου τῆς Μόσχας, καταθέτον αὐτὰ ἀπροσδιορίστως ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὀρφανοτροφείου τοῦ Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χατζῆ Κώστα, καὶ εἰσπράττον δ' ἐπιτροπικοῦ του τοὺς ἐτησίους τόκους· ἂν ὅμως ἀκολούθως συστηθῇ ἐν Ἑλλάδι Τράπεζα ἀσφαλὴς καὶ ἐπὶ στερεῶν βάσεων, τότε τὰ κεφάλαια τοῦ Ὀρφανοτροφείου θέλουν μεταφερθῇ ἀπὸ τὸ ἐν Μόσχᾳ Ὀρφανοτροφεῖον καὶ καταθεθῇ διὰ μετοχῶν εἰς τὴν ἀρτιοῦστατον Τράπεζαν, πάλιν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὀρφανοτροφείου τοῦ Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χατζῆ Κώστα.

Ὁ ὅρος οὗτος θέλει διατηρεῖσθαι διὰ παντὸς ὁπόκις συμπέσῃ παρομοία περίστασις.

Ε'. Εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἀνατίθεται ἡ ἄμεσος διεύθυνσις καὶ κυβέρνησις ὅλων τῶν ἀφορώντων τὴν ἀκεραίαν διατήρησιν καὶ αὔξησιν τῶν κεφαλαίων τοῦ Ὀρφανοτροφείου, τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἐπωφελῆ χρῆσιν τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων, τὸ προσωπικὸν, τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὰς προόδους αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐγκριθησομένου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διοργανισμοῦ, καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Ϛ'. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον θέλει συγκροτεῖσθαι ἐκ μελῶν ἓξ, τριῶν διοριζομένων παρὰ τῆς Β. Κυβερνήσεως, καὶ τριῶν ἐκλεγομένων κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, θέλει δὲ ἀνανεοῦσθαι κατὰ τριετίαν.

Ζ'. Τὸ ὀρφανοτροφεῖον θέλει λάβει τὴν ἀνωτάτην ἄδειαν νὰ δέχηται εἰς χρήματα, εἰς κτήματα, ἢ εἰς ἄλλα ἤδη χρήσιμα αὐτῷ, σύνεισφορὰς καὶ συνδρομὰς φιλανθρώπων συνδρομητῶν καὶ εὐεργετῶν.

Η'. Ἅμα ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν καὶ εὐεργετῶν φθάσῃ τοὺς ἑξήκοντα. θέλουν συγκαλεσθῇ παρὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου νὰ ἐκλέξωσιν ἕτερα τρία μέλη πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ διοικ. συμβ. τοῦ ὀρφανοτροφείου εἰς ἐννέα μελῶν, τῇ ἀδείᾳ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῇ εἰδοποιήσει τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Τὰ παρὰ τῶν εὐεργετῶν ἐκλεγθησόμενα τρία μέλη θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς βασ. Κυβερνήσεως, καὶ ἀνανεοῦσθαι ὡσαύτως κατὰ τριετίαν.

Θ'. Ὅλα τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑπηρετοῦσιν ἀμισθί. Μετὰ τὴν τριετίαν τὰ εὐδοκιμήσαντα μεταξὺ αὐτῶν δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἢ διορισθῶσιν ἐκ νέου. τὸ διοικητικὸν συμβούλιον σκέπτεται καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν του ἐτησίως τὸν πρόεδρόν του, τὸν γραμματέα καὶ τὸν ταμίαν του, ὁ πρόεδρος θέλει ἔχει δύο ψήφους διὰ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἰσχὺν τὸ μέρος τῆς ψήφου του ἐν περιστάσει ἰσοψηφίας.

Γ'. Ἐν περιπτώσει παραιτήσεως, ἀποβιώσεως, ἢ διαρκοῦς κωλύματος τινὸς ἐκ τῶν μελῶν του, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας, ἐκλέγει ἐλευθέρως τοὺς ἀναπληρώσοντας αὐτούς, τῇ ἐγκρίσει τῆς Β. Κυβερνήσεως, εἰδοποιοῦν καὶ πρὸς τὸ δημαρχικὸν συμβούλιον τὴν νέαν ἐκλογήν του.

ΙΑ'. Ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, κατὰ τὸν Ἰανουάριον μῆνα, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον καθυποβάλλει εἰς τε τὴν κυβέρνησιν καὶ εἰς τὸ δημ. συμβούλιον.

α.) Τὸν γενικὸν ἰσολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ καταστήματος.

β.) Τὴν γενικὴν κατάστασιν τῶν κεφαλαίων καὶ ἁπάσης της περιουσίας του.

γ.) Ἔκθεσιν λεπτομερῆ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεώς του κατά τε τὸ προσωπικὸν, τὸ ὑλικὸν, τὸ τῆς ἐκπαιδεύσεως μέρος, καὶ τὰς προόδους αὐτῆς, ταῦτα πάντα συνοδευόμενα μὲ τὰ ἀνήκοντα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα. Ὁ ἰσολογισμὸς θέλει δημοσιεύεσθαι διά τινος ἐπισήμου ἐφημερίδος, καὶ θέλει καθυποβάλλεσθαι εἰς τὴν ὁριστικὴν ἐξέλεγξιν προσωρινῆς τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς κατ' ἔτος ἐπὶ τούτῳ συγκροτουμένης ἐκ δύο μελῶν διοριζομένων παρὰ τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐκ δύο ἐκλεγομένων παρὰ τοῦ δημ. συμβουλίου μεταξὺ τῶν μελῶν του. Ἡ ἐξελεγκτικὴ αὕτη ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται κατὰ πλειονοψηφίαν.

ΙΒ'. Ἐκτὸς τῶν διὰ τῶν ἰδίων του εἰσοδημάτων διατηρουμένων καὶ ἐκπαιδευομένων οἰκοτρόφων μαθητῶν λαμβανομένων μεταξὺ τῶν ὀρφανῶν καὶ ἀπόρων παίδων, τὸ ὀρφανοτροφεῖον θέλει δέχεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῇ προκαταβολῇ τῶν διὰ τὴν διατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσίν των προσδιορισθησομένων ἐτησίων ἐξόδων, ἀνάλογον ἀριθμὸν παίδων διοριζομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ παρὰ τοῦ δήμου, ἢ καὶ διὰ αὐτῶν, παρ' ἰδιωτῶν συστησομένων.

ΙΓ'. Ἡ ἐπωνυμία τοῦ καταστήματος «Ὀρφανοτροφεῖον Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χατζῆ Κώνσταν θέλει διατηρεῖσθαι διὰ παντὸς ἀμετάτρεπτος.

ΙΔ'. Οἱ παρόντες ὅροι, ἀφοῦ ἐγκριθῶσι καὶ ἐπικυρωθῶσιν ἐν πρωτοτύπῳ παρὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος θέλουν διατηρεῖσθαι διὰ παντὸς ἀμετάτρεπτοι, καὶ τὸ μὲν πρωτότυπον ἀφοῦ ἀντιγραφῆ εἰς τὸν κώδικα τοῦ ὀρφανοτροφείου, θέλει διαφυλάττεσθαι διὰ παντὸς ἐν τῷ καταστήματι, ἴσον δὲ ἐπίσημον τῆς βασιλικῆς ἐπικυρώσεως, καὶ τῆς παραδοχῆς αὐτῶν παρὰ τοῦ δήμου Ἀθηνῶν θέλει ἀποσταλῆ πρὸς ἡμᾶς πρὸς γνῶσιν ἡμῶν.

ΙΕ'. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προεκτεθέντων ὅρων, θέλουν συνταχθῇ, ἐγκριθῇ καὶ ἐπικυρωθῇ τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ ἐγκρίσει τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, ὁ διοργανισμὸς τοῦ ὀρφανοτροφείου, καὶ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμός του, ἐν οἷς θέλουν διαταχθῇ τὰ καθέκαστα πρὸς τὴν παγίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν αὐτοῦ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν τέλει ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὸν Ὕψιστον δεόμενοι αὐτοῦ ὅπως· διὰ τῆς θείας χάριτός του τὸ ἐγκαθιδρύμενον ὀρφανοτροφεῖον προσδεθῇ πρὸς τὸν χριστιανικὸν καὶ φιλάνθρωπον σκοπόν του, τῇ μὲν ἀπόρῳ νεολαίᾳ παρέχον ἄσυλον καὶ ὑποστήριγμα, τῇ δὲ προσφιλεστάτῃ Ἑλλάδι ἀναδεικνῦον χρηστοὺς καὶ ἐπωφελεῖς πολίτας. Γένοιτο!

Οἱ καθιδρυταὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὀρφανοτροφείου ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χατζῆ Κώστα, Ἰωάννης Γ. Χ. Κώστας.— Ἀναστάσιος Γ. Χ. Κώστας. — Ἀντώνιος Παύλου Κουμιζόπουλος. —Μιχαὴλ Παύλου Σταμέρου.

Ἀριθ. Πρωτ. 4946.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Οἱ πλεῖστοι τῶν δημοδιδασκάλων ἐπανειλημμένως ἀνηνέχθησαν πρὸς ἡμᾶς περὶ καθυστερουμένων ἐπὶ πολλῶν ἐτῶν ἢ μηνῶν μισθοδοσιῶν αὐτῶν ἐκ διαφόρων δήμων, ἐν οἷς ποτε ἐδίδαξαν ἢ διατελοῦσι διδάσκοντες· ἐπιλαβόμενοι δὲ ἡμεῖς τῶν δικαίων αἰτήσεων τούτων, ἐνηργήσαμεν ὅ,τι ἐνομίσαμεν τῶν σπουδαίων ἡμῶν καθηκόντων ἴδιον, προκαλέσαντες μὲν παρ' ἀμφοτέρων τῶν Β. Ὑπουργείων τοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὰς ἀνηκούσας ἐγκυκλίους πρὸς τὰς οἰκείας ἑκατέρου ὑπαλλήλους ἀρχάς, διατάξαντες δὲ ὡς ἐκ τῆς ἡμετέρας ἁρμοδιότητος πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς τὴν νόμιμον καὶ εἰλικρινῆ ἐνέργειαν τῶν ὑπὸ τῶν ἀνανεχθέντων ἡμετέρων ἐντολῶν. Ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἐπληροφορήθημεν ἱεραρχικῶς ὅτι διὰ πολλοὺς λόγους ὀλίγων δημοδιδασκάλων ἡ δικαία ἔρευνα ἔσχεν εὐκταῖον πέρας, ἅπαντες δ' οἱ λοιποὶ ταλαιπωροῦνται ἐν τῇ τῆς καθυστερήσεως καὶ τῶν ταύτης συνεπειῶν ἀμηχανίᾳ.

Ἰδόντες δ' ὅτι τινὲς τῶν δήμων καὶ περ θέλοντες νὰ ἐξοφλήσωσι τὸ ὀφειλόμενον, δὲν ἠδυνήθησαν, ὡς μὴ εἰδοποιηθέντες ἐγκαίρως ὑπὸ τῶν δικαιούχων νὰ περιλάβωσιν ἐν τῷ νενομισμένῳ τοῦ ἐπιόντος ἔτους προϋπολογισμῷ, καὶ ἐφιέμενοι ἵνα ὀρθῶσιν ἐκ μέτου πάσης ἐνδεχομένης μεμψιμοιρίας τε καὶ αἰτιάσεων ἑκατέρωθεν τοιαῦτα προσκόμματα ἐξέδομεν ἐγκυκλίους πρὸς ἅπαντας τοὺς δημοδιδασκάλους, ἐντελλόμενοι πρὸς οὓς καθυστεροῦνται ὁποιοιδήποτε μισθοὶ νὰ εἰδοποιήσωσιν ἁρμοδίως τὰς πρὸς ἕνα ἕκαστον τούτων ὀφειλέτιδας δημοτικὰς ἀρχὰς νὰ συμπεριλάβωσιν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1854 τὸν ἐκ καθυστερήσεως ὀφειλόμενον πρὸς αὐτοὺς μισθόν.

Νομίζοντες δέ, κύριε Νομάρχα, τὴν ὑμετέραν συντέλειαν ἐξιόχρεων εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ δικαίου καὶ ὠφελίμου τούτου μέτρου, σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ ἐνεργήσητε τὰ ἑξῆς, ὑπὲρ ὧν παρεκαλέσαμεν καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἀρτίως εἰρημένων Β. Ὑπουργείων τὴν σύμπραξιν.

Α') Νὰ ἐπιμεληθῆτε ἵνα εἰς ἅπαντας τῶν τοῦ καθ' ὑμᾶς νομοῦ Δήμων προϋπολογισμοὺς τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1854, οἵτινες θέλουσι καθυποβληθῆ εἰς ἔγκρισίν σας, συμπεριληφθῇ ῥητῶς ἡ συνεπεία ἀναφορῶν τῶν δικαιούχων δημοδιδασκάλων ἀναμφισβήτητος καθυστερουμένη αὐτοῖς μισθοδοσία.

Β') Νὰ συμπεριληφθῇ ῥητῶς καὶ ἡ ἀπαιτουμένη εἰς διατήρησιν δημοδιδασκαλείου κατά τε τὸ ὑλικὸν καὶ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν ποσότης.

Γ') Νὰ διατάξητε τοὺς ἁρμοδίους Εἰσπράκτορας καὶ Ταμίας ἵνα τὰ μὲν καθυστερούμενα ἀποδώσωσι τοῖς δικαιούχοις, τὰ δὲ τοῦ ἐφισταμένου ἔτους χορηγῶσι καθ' ἕκαστον λήγοντα μῆνα κατὰ τοὺς νενομισμένους τύπους.

Δ') Ταῦτα ἐντελλόμενοι ὑμῖν, Κύριε Νομάρχα, πεποίθαμεν ὅτι θέλετε ἐνεργήσει ἐν τῇ διακεκριμένῃ ὑμῶν συνέσει καὶ δραστηριότητι τὰ εἰκότα, ἵνα καὶ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι τῆς Β. Κυβερνήσεως, οἱ ὑπηρετοῦντες συμφώνως πρὸς τὴν πατρικὴν ἔφεσιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπλάσεως τῶν πιστῶν Αὐτοῦ ὑπηκόων, ἐξισωθῶσι πρὸς τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους, καὶ ἀξιωθῶσι νὰ λαμβάνωσι τὴν μικρὰν πρὸς τοὺς καταβαλλομένους κόπους ἀντιμισθίαν των παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἵνα δι' αὐτῆς ἐπαρκέσωσι καὶ οὗτοι εἰς τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας αὐτῶν, καὶ ἐν ἀταραξίᾳ πνεύματος ἐκπληρῶσι τὰ καθῆκον αὐτῶν.

Τὴν ἐγκύκλιόν μας ταύτην θέλετε ἀνακοινώσει καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς τῆς ἁρμοδιότητός σας Κ. Κ. Ἐπάρχους πρὸς γνῶσιν καὶ ἀδηγίαν των.

Ἀπαιτοῦμεν ἐν καιρῷ τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτου πληροφορίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 7μβρίου 1853. Ὁ Ὑπουργὸς

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.

Τὸ Ὑπουργεῖον κ. τ. λ. π. Πρὸς ἅπαντας τοὺς Δημοδιδασκάλους τοῦ Κράτους.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ θεραπεύσωμεν τὴν ἐκ τῆς καθυστερήσεως τῶν δημοδιδασκαλικῶν μισθῶν ἐπικρατοῦσαν ἀμηχανίαν, ἐξαπεστείλαμεν πρὸς τοὺς Κυρίους Νομάρχας τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, ὅπως συνελέσωσιν εἰς τοῦτο ἁρμοδίως.

Καθῆκον ὑμῶν λείπεται, ἵνα, ὅσοι ἔχεται ἀκαιτήσεις καθυστερουμένων καὶ ἐκκαθαρισμένων μισθῶν, εἰδοποιήσηται ἐγκαίρως τὸν τυχὸν πρὸς ὑμᾶς ὀφειλέτην δῆμον διὰ τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, διὰ νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1854 τὸν προϋπολογισμὸν τὴν καθυστέρησιν τῆς μισθοδοσίας τῆς διδασκαλικῆς ὑπηρεσίας σας οἱασδήποτε παρελθούσης χρήσεως, ἀναφέροντες καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐγκαίρως διὰ τὰ περαιτέρω.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.

Αἱ ἀνωτέρω δύο ἐγκύκλιοι, καρπὸς τῆς ἀξιεπαίνου ὑπὲρ τῶν δημοδιδασκάλων μεριμνης τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως δὲν ἔχουσι χρείαν τῶν ἡμετέρων παρατηρήσεων, ἀρκούντως γινομένων ἐκ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν καταφανῶν τῶν ὠφελημάτων, ὅσα ἡ πρόνοια τοῦ Κυρίου Βλάχου παρέχει τοῖς κατὰ τὸ κράτος δημοδιδασκάλοις, ἀπαλλαττομένοις τοῦ λοιποῦ τῶν δυσχερειῶν εἰς ἃς ἔθετε πλείστους αὐτῶν ἡ καθυστέρησις ἢ ἡ ἄτακτος πληρωμὴ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν. Ἡ πρᾶξις αὕτη εἶναι ἴσως ἡ σπουδαιοτέρα εἰς τὰ χρονικὰ τῆς δημοδιδασκαλίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ ὀνόματος τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τῆς Χαριεστάτης ἡμῶν Βασιλίσσης ἐπανηγυρίσθη δημοτελέστατα 25 τ. μ. μεθ' ὅλου τοῦ ὑπὲρ τῶν Α. Α. Μ. Μ. ἐνθουσιασμοῦ πάντων, ἀναδεικνυομένου ἐσάκις παρουσιαζεται εὐκαιρία ἵνα δηλώσῃ τὸ ἔθνος τὴν ἑαυτοῦ ἀφοσίωσιν καὶ υἱϊκὴν ἀγάπην καὶ σέβας πρὸς τὰ σεπτὰ Βασιλικὰ πρόσωπα.

— Οἱ διορισθέντες νέοι Ἱεροκήρυκες ἀπῆλθον ἤδη, ἔνθα ἕκαστος παρὰ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐκλήθει. Διὰ τοῦ ψυχωφελεστάτου τούτου μέτρου δὲν θελει λείψει τοῦ θείου λόγου τὸ κήρυγμα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων, ὧν οἱ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι ἐλθόντες ὡς μέλη τῆς Συνόδου δὲν δυνανται αὐτοπροσώπως νὰ στηρίζωσιν τὰ χριστεπώνυμα ποίμνια αὐτῶν εἰς τὴν ἐν Χριστῷ εὐσέβειαν. Ἡ σύμφωνος πρὸς πάντα τὰ προηγούμενα ἐθνωφελέστατα ἔργα τοῦ Ὑπουργοῦ Κ. Βλάχου πρᾶξις αὕτη ἀποδεικνύει ὅτι οὐδέποτε παύει μεριμνῶν καὶ ἐνεργῶν ὅ,τι συντελεῖ πρὸς καταρτισμὸν τῆς διανοίας καὶ τῆς καρδίας τῶν Ἑλλήνων.

— Γενομένων ἐν ἀμφοτέροις τοῖς Ἀθήνησι Βασιλικοῖς Γυμνασίοις τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων ἔτυχον ἀπολυτηρίου ἐν μὲν τῷ Α. μαθηταὶ 28, ἐξ ὧν 5 ἔτυχον τοῦ πρώτου βαθμοῦ, 8 τοῦ δευτέρου, 5 τοῦ τρίτου καὶ 10 τοῦ τετάρτου. Ἐν δὲ τῷ Β. ἀπελύθησαν ὅλοι 44, ὧν 6 μὲν ἔτυχον τοῦ πρώτου βαθμοῦ, 19 δὲ τοῦ δευτέρου καὶ 19 τοῦ τρίτου. Πάντες οἱ 72 ἀπολυθέντες ἐσπούδασαν εἰς αὐτὰ ταῦτα τὰ Γυμνάσια, ἐκτὸς δύο μόνον προελθόντων ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ Κ. Γρ. Παπαδοπούλου.

— Τὸ περὶ ἐργολαβίας τοῦ διὰ τὸν στρατὸν ἄρτου ζήτημα εἰσαχθὲν ἐσχάτως εἰς τὴν Γερουσίαν ἐξ ἰδιωτικῆς ἀφορμῆς ἐτελείωσεν ὑπὲρ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν. ἀποφανθέντος τοῦ Σεβαστοῦ τούτου σώματος ὅτι ἠρκέσθη (est satisfait) ἐκ τῶν δοθεισῶν διασαφήσεων παρὰ τοῦ Κ. Σ. Μιλίου καὶ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ. Δοθείσης δὲ ἐκ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀφορμῆς ἐρρέθη ὅτι παρανομήσαντα δῆθεν τὸν Κ Ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν ἔσωσεν ὑπερασπισθεὶς ἐν τῇ Γερουσίᾳ ὁ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ διὰ λόγων καὶ δι' ἐπηρεασμοῦ φίλων αὐτοῦ γερουσιαστῶν. Βεβαιοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ὅτι ὁ Κ, Χριστίδης ὡμίλησεν ὑπὲρ τοῦ Κ. Μιλίου συνειδὼς καὶ πεπεισμένος ὅτι οὐδόλως ἦν οὗτος ἔνοχος εἰς τὰ αὐτῷ προσαπτόμενα, καὶ ὅτι ἔπραξεν ὅ,τι ἔπραξε, πάνυ καλῶς περὶ τῆς καλῆς τροφῆς τοῦ στρατοῦ ἐντὸς τοῦ νόμου ἐνεργήσας. Ὁ μακρὸς πολιτικὸς βίος τοῦ κυρίου Χριστίδου μαρτυρεῖ ἐναργέστατα ὅτι οὐδέποτε καὶ ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ θυσιάζει τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον, οὐδ' ἂν περὶ ἑαυτοῦ πρόκηται· δὲν ὑπῆρχεν ἄλλως καὶ οὐδεμία ἀνάγκη ἤδη ἵνα προδώσῃ τὴν συνείδησιν αὐτοῦ καὶ θυσιάσῃ τὰς ἃς πρεσβεύει ἀρχάς. Ὑπερασπίσθη ἄρα τὸν ἑαυτοῦ συνάδελφον διὰ τῶν δεινῶν καὶ πρακτικῶν λόγων αὐτοῦ ὑπὸ τὰς ἀρχὰς ταύτας. Οἱ δ' ἄλλως λέγοντες δὲν φαίνονται πιστοὶ καὶ ἀκριβεῖς ἑρμηνευταὶ τῶν περὶ τοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ δικαίου αἰσθημάτων αὐτοῦ. Οὐ μόνον δὲ ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ κράτους Ὑπουργοί, ὡς εὐσυνείδητοι καὶ ἀκεραίου χαρακτῆρος ἄνδρες, ὑπερασπίσθησαν ἐκ συμφώνου τὸν ἀδίκως πολεμηθέντα συνάδελφον αὐτῶν. Οὐδόλως δ' ἐπαληθεύει ὅτι ὑπάρχει διαπολίτευσις μεταξὺ ὅλων ἢ τινων τῶν Ὑπουργῶν, ὡς ὑποδείκνυται, ἐπικρατεῖ μάλιστα μεταξὺ αὐτῶν πληρεστάτη ἁρμονία, διότι πάντες εἰς ἓν ἀφορῶσι, τὸ διοικεῖν τὸν τόπον ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ παρέχειν τοῖς πολίταις πάντα τὰ νόμιμα καὶ δέοντα μέσα, πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν καθ' ἕκαστα ἔργων καὶ ἐπιχειρήσεων αὐτῶν, τὰς εὐχὰς τῆς Α. Μεγαλειότητος πληροῦντες.

— Ὁ Πόλεμος ἐκηρύχθη ὑπὸ τῆς Τουρκίας ὁριστικῶς.

— Ἐξεδόθη τὸ δεύτερον ἡ εἰς τρεῖς περιόδους διηρημένη καὶ πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλλ. Σχολείων ὡρισμένη ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου ἐξαίρετος καὶ αὐτοσύστατος Γεωγραφία τοῦ Μακαρίτου Σταύρου Σταθοπούλου. Ὁ τυπογράφος Κύριος Ἰ. Ἀγγελόπουλος ἐφιλοτιμήθη νὰ ἐκτυπώσῃ αὐτὴν δι' ὅλης τῆς τυπογραφικῆς λαμπρότητος, μεθ' ἧς ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἤρχισε νὰ περιβάλλῃ πᾶν ἐκ τῶν πιεστηρίων αὐτοῦ ἐξερχόμενον βιβλίον, οὗ ἕνεκα καὶ πολλοὶ συγγραφεῖς σπεύδουσι κατὰ προτίμησιν εἰς αὐτὸν ἵνα ἐκτυπώσι τὰ ἔργα αὐτῶν.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΚΑΙ ΤΥΠΟΙΣ ΙΩΑΝ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 274.